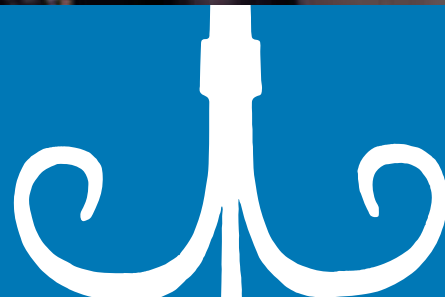

Svenska kyrkan

VELLINGE-MÅNSTORP

FÖRSAMLINGSBLADET ANKARET: SOMMAREN 2008

Konfirmationerna har sparkat igång våren och snart är juni här. Vi vill önska alla en härlig sommar och kanske ses vi på någon av våra musikkvällar!

Redaktionen

En längtan efter äkthet

AND OUR YOUTH, OH YOUTH, ARE BEING SEDUCED BY THE GREEDY HANDS OF POLITICS AND HALF TRUTHS

DET KANSKE INTE är någon mer än jag som då och då nynnar på ovanstående rader från låten The beat(en) generation med gruppen med det omöjliga namnet The The. Ändå kan jag med varm hand rekommendera deras CD Mind bomb från 1989 där ovanstående rader sjungs. Men jag skriver inte för att ge er en musiklektion, jag skriver för att ordens innehåll väcker frågan om hur vi behandlar våra ungdomar.

UNGDOMAR ÄR ALLTID UTSATTA. Från politiker som inte ger dem det de behöver, från företag som vill åt deras pengar, från destruktiva rörelser som vill utnyttja deras nyfikenhet och entusiasm. Vi behöver inte använda vår fantasi allt för mycket för att hitta exempel på det i vår närmiljö. Ungdomstiden är en härlig tid, en farlig tid och en tid där kasten kan bli tvära. På många sätt är det även en provotid när man förhoppningsvis lär sig av sina misstag.

VARJE ÅR MÖTER vi nästan 100 ungdomar i vårt konfirmandarbete. Vi känner oss stolta över det förtroendet. Under ett år träffas vi och talar om livets insida, om Gud och Jesus, om mässans ordning och traditioners mening och historia. Vi försöker använda våra sinnen i lek och allvar för att hitta något under ytan och känna tillit till att livet bär. Vi jobbar med att stärka vår självkänsla och lita på att vi är älskade. En person som känner sig älskad och stolt har även modet att kunna se sina

brister och be om förlåtelse för det som går snett. Vi talar om glädje och sorg, om ljus och mörker.

VI SOM JOBBAR MED konfirmander vill vara en kraft som ger något istället för att ta, som upprättar istället för att trycka ner, som har ett innehåll och inte bara en glättig yta. Det är inte en enkel uppgift, men den är värd att kämpa för. Det är lätt att bli ordrik, men det är i praktiken det sanna mötet sker. Den franske professorn Oliver Clément har sagt: Unga människor idag är lika trötta på vackra ord som på raljerande och ironier. De längtar efter äkthet. Det lönar sig inte att tala med dem om gemenskap om man inte kan säga ”kom och se”.

JAG LYSSNAR PÅ DEN DÄR LÅTEN med The The igen. Första gången jag hörde den var jag 18 år, på väg ut i livet på resa från barndomen in i en vuxenvärld som inte alltid kändes så lockande. I musiken hittade jag ofta ett äkta tilltal, men inte alltid i kyrkan. Tillsammans med mina kollegor vill jag ändra på det och ge något som är äkta och buret av kärlek till de som vill lyssna och se.

Ola Fornling,
komminister

Tändare och släckare

Released under watchful skies, into a town I didn't recognize. I was a tourist with no story, lost in this purgatory. Escaped the smell of chalk and shame, pledged a classroom in my name, PTA wont bless me, the yearbook will assess me.

Basgångarna i Youth Group's Shadow land hjälper. Jag är lite nervös för att träffa, och skriva om konfirmanderna. Töntigt? Ja, fömodligen. Visst är det roligt att vara reporter med block och penna i handen, när man bara behöver skriva. Men jag är inte bra på den andra delen, där man måste "intervjua" folk. Och ibland är det något med ungdomar i den åldern som gör mig ängslig. Kanske kommer jag för nära den där värld där jag påminns om den hudlösa flickan jag var då. Hon som fortfarande finns så starkt i mig.

Det är lördag 26 april, 2008 och jag parkerar ute på gatan för att undvika tumultet på kyrkbacken utanför Hököpings kyrka. Gör ett nytt försök att skaka av mig nervositeten och tänker att det kunde ha varit så illa att jag skulle rapportera från sd: s möte nere på torget i Vellinge. Hököpings kyrka är ju en plats full av kärlek!

Tanken hjälper och jag styr

stegen mot församlingshemmet. Prästen som ska konfirmera gänget idag är där, och jag hade inte behövt oroa mig för han räddar mig när han ber Cornelia och Izabell att berätta något coolt om konfirmationstiden för mig.

SJÄLVA GUDSTJÄNSTEN börjar alldeles strax och deras kompisar tar en snabb fika. De två tjejerna trampar otåligt. Jo, lite nervösa är de. Jag frågar om de trots det ser fram emot den här stunden och det gör de. Speciellt har de sett fram emot det den senaste tiden efter lägret. För det var lägret som på riktigt förde alla samman, tycker de. Från början umgicks de nästan bara i smågrupper med dem de kände. Nu känns det verkligen att hela gruppen gör detta tillsammans. Så kanske var det lite synd att lägret inte var lagt tidigare.

Att konfirmeras ser de som en tradition. Jag anar att det spelar roll att vännerna vill. Men det finns också en tradition i familjen, säger Izabell. Fast Cornelia

säger att hennes pappa egentligen inte tycker att hon behöver konfirmera sig.

Cornelia och Izabell fladdrar i väg i sina vita kåpor för att hinna äta något. När prästen trär ett sammetsaktigt tygstycke i vinrött och guld över huvudet lämnar jag den laddade stämningen i församlingshemmet och går upp mot kyrkan.

VAKTMÄSTARNA HITTAR DEN

bästa platsen till "reportern" uppe på orgelläktaren. Ett stråk av vemod stryker genom magen nu när min värsta nervositet släppt och jag sitter och tittar ner i kyrkan. Det jag har starkast minne av från min konfirmation är just nervositeten. Och den lilla vita psalmboken där jag gömde den lika lilla lappen där jag försökt skriva ner med pyttesmå bokstäver den text jag blivit tilldelad att läsa. Jag hade stor och klumpig handstil och dagarna innan satt jag i panik och skrev om lappen gång på gång för att få plats med exakt vartenda ord i exakt den ordning jag skulle säga dem. Att stå inför en fullsatt kyrka var det värsta scenario jag kunde tänka mig...

Jag var förkyld och kände

mig lika obekvämt och klumpigt som bokstäverna som klämts in på den lilla lappen. Mitt hår var hängigt och det kvittade hur mycket jag sprejade och grejade med luggen så blev den inte lika 80-talspuffig som min kompis lugg. Det verkade så enkelt att vara henne med den blå mascaran i tjocka lager på ögonfransarna. Det var viktigt då, men idag önskar jag att jag hade tänkt på att trots allt njuta av stunden eller åtminstone spara den lilla lappen, för jag kan inte för mitt liv komma ihåg vad texten handlade om.

GRUPPEN SOM KALLAS Upplevelsegruppen skrider in i procession och nu är deras konfirmation i full gång. Konfirmationsläsningen, som inte alls kändes så lång och jobbig som de trott, när sin höjdpunkt. De har jobbat på temat ljuset. När man döps och dopljuset tänds läses att Jesus

säger: ”Jag är världens ljus. Den som följer mig ska inte vandra i mörker utan ha livets ljus.” Konfirmationen är en bekräftelse på dopet och att man är villig att hjälpa Jesus att sprida ljuset. I sitt tal säger prästen ungefär, att det gör vi genom att våga tro på och älska våra medmänniskor. Och jag vågar faktiskt säga att jag tror att ungdomarna förstår vad han menar med det. I sin redovisning berättar de om hur de ser på ljuset. Hur en människa kan göra skillnad och vara ljuset i någons liv. Men också att det finns tändare och släckare bland oss. De som tänder hopp, och de som släcker hopp. De är medvetna om livets ljusa och mörka sidor men verkar övertygade att ljuset är starkare än mörkret. De tänder var sitt tjockt ljus som de går ut och räcker över till någon i kyrkbänkarna. Förmodligen någon i familjen och jag tror jag ser Cornelias pappa, de växlar

några snabba ord. Jag blir glad och tänker att det är härligt att han är där...

Cornelia och Izabell sa tidigare att de var rädda att alla skulle fega ur så det bara blev mummel av sången men den når verkligen ända bak till orgelläktaren, både psalmerna och Sonja Aldén- och Leonard Cohen- låtarna de valt.

MEDAN GUDSTJÄNSTEN avslutas så kommer jag att tänka på att jag ju alldeles speciellt hade bestämt mig för att försöka känna Guds närvaro idag eftersom jag inte överhuvudtaget tänkte den tanken när jag själv konfirmerades. Men kanske är det inte meningen att man ska anstränga sig och leta efter Hans närvaro? Kanske är det så att Han finns där ändå? I sångerna, i orden, i traditionen, i fnissen, i frustrationen, i lättningen och mitt ibland folket som myllrar ut under ett pampigt postludium.

Och vet ni, vissa saker förändras aldrig – 20 år senare hänger det fortfarande på håret. Ungdomarnas händer far upp gång på gång och fluffar och rättar till. Jag stryker min lugg åt sidan och tänker att det borde vara dags att släppa taget om den jag var, för att kunna förvandlas till den jag ska bli. Men allt har sin tid. Och tjejer och killar, det jag inte vågar säga det skriver jag, – jag kan försäkra er om att ni ser helt underbara ut!

Karolina Larsson

”Kom och se”

Efter din konfirmationstid erbjuder vi dig att vara med i församlingens ungdomsverksamhet.

LEDARKÅREN: Församlingen har i samarbete med Höllvikens församling en ledarkår som du är välkommen till. I Ledarkåren får du under ett år möjlighet att få en ledarutbildning så att du själv kan vara hjälpledare i en konfirmandgrupp. Vi är just nu cirka 30 personer mellan 15-18 år, som träffas sex gånger varav två läger, för att träna våra ledaregenska-per. Till hösten har du möjlighet att vara med!

*Kontakta Kristofer Burman,
040-42 93 12, 0703-49 26 83*

UNGDOMSGRUPPEN: Varje tisdag under terminerna träffas ungdomsgruppen på Ankaret för att göra roliga saker tillsammans.

Vi diskuterar, bakar, ser på film, talar om Gud och livet, firar mässa eller bara umgås. Varje träff avslutas med andakt.

*Kontakta Linda Folebäck
040-42 93 11 eller Kristofer
Burman*

UNGDOMSCAFÉER: Både under och efter din konfirmationstid har du möjlighet att komma till vårt café på Ankaret. Vid tre tillfällen per termin bjuder vi in föreläsare eller artister som du kan lyssna på medan du tar en fika med dina kompisar eller någon i vår ungdomsgrupp, som är med och arrangerar caféerna.

Den 20 maj är alla välkomna på cafékväll med lokala Rock-band kl 19 på Ankaret.

Kanske har du ett band som vill spela? Hör då av dig till Kristofer Burman eller Linda Folebäck.

– Vad var det bästa med konfirmationstiden?

– På vilket sätt har konfirmationstiden påverkat dig?

– När hela gruppen cyklade på Ven. Vi hade en så bra sammanhållning och fin kamratskap.

– Jag har faktiskt börjat läsa bibeln efter konfirmationstiden

Anton Nilsson, 15 år
Sommargruppen -07

Kanohajken vi gjorde med konfirmandgruppen till Rönne Å, då jag gillar att vara ute i vildmarken

– Konfirmationstiden har inte påverkat mig så mycket, det var inte min grej.

Alexander Poole, 15 år,
Fjällgruppen -07

– Kul att få åka till Idre, under konfirmationstiden, och åka skidor med sina kompisar.

– Vet inte hur det har påverkat, men jag har lärt mig många nya sånger. Jag har också funderat på: hur folk pallar gå i gudstjänst.

Morgan Norén, 15 år,
Fjällgruppen -07

Håll utkik ...

Du som är född -94 eller går i 8:an kommande termin kommer snart att få ett brev i brevlådan om konfirmation till hösten, där vi också inbjuder till en träff i Vellinge kyrka.

SEDAN SIST: Lazze X Strandberg gästade ungdomscaféet 22 april med ett enkelt budskap: "Börja aldrig med droger"

Sommarmusik

TORS DAGAR KL 20

ARRIE KYRKA 26 JUNI: MELLOW MOTIONS

Per Bäcker, saxofoner, Håkan Andersson, accordeon, kontrabas, Thomas Hallberg, gitarrer

Ö GREVIE KYRKA 3 JULI

Familjen Brathall-Tidemans sommarblandning

V INGELSTAD KYRKA 10 JULI

Catch the Spirit. Daniel Dahlvist och Christoffer Wallin – sång och piano

M GREVIE KYRKA 17 JULI

Gott & Blandat. Lena Wissmar, sång och Kjell-Ove Dahlman, piano

VELLINGE KYRKA 24 JULI

Richard Laby, baryton och Ulla Olsson, orgel

HÖKÖPINGE KYRKA 31 JULI

Double O'Seven Jazzband

S ÅKARP KYRKA 7 AUGUSTI

Olivier Eisenmann, orgel och Verena Steffen, flöjt

GESSIE KYRKA 14 AUGUSTI

Absolut Old Music: Ensemble Flatterie

ESKILSTORP KYRKA 21 AUGUSTI

Kirsebergs Kammarsångare under ledning av Alexander Einarsson

Vägkyrka i V Ingelstad

29 JUNI-20 JULI, ALLA DAGAR KL 12-16

Andakt varje dag kl 14, söndagar mässa kl 14

Servering och försäljning: Kaffe med hembakat serveras i vapenhuset. Böcker, presentartiklar, rättviseprodukter och mycket mer. Konstutställning.

Sommarblad

Den 30 maj kommer ett gemensamt sommarblad för Svenska kyrkan i Vellinge kommun att delas ut med TA.

Vellinge syförenings vårutflykt

Slaget vid Lund är temat för dagen när vi med Göranssons buss åker från Vellinge Gästgivaregård den 11 juni kl 9.00. Vår specialguide Lars Lundberg möter oss i Lund för att ta oss runt platserna där Skånes öde avgjordes 4 december 1676, då svenskar och danskar drabbade samman i ett av de blodigaste slagen i vår historia.

Dagens lunch äter vi på fina Hurva Gästis och på eftermiddagen besöker vi Tord Bondes Bosjökloster. Greven själv möter upp och berättar om slottet och kyrkan. Efter det ges egen tid för att flanera i den vackra parken och trädgården. Vi dricker eftermiddagskaffe på Bosjökloster innan vi åker hemåt.

Anmäl dig till resan på församlingsexpeditionen Ankaret, 040-42 93 00 från den 26/5. Kostnad för resan 350 kr.

SVENSKA KYRKAN I VELLINGE-MÅNSTORPS FÖRSAMLING

Adress Församlingsexpeditionen
Ankaret, Malmövägen 2,
235 36 Vellinge

Öppet Mån, ons-fre kl 10-14, tis kl 11-14

Telefon 040-42 93 00

Telefax 040-42 22 31

e-post vellinge.pastorat@svenskakyrkan.se

www .svenskakyrkan.se/vellinge

ANKARET NR 2 SOMMAREN 2008

Redaktion Karolina Larsson, Ola Fornling

Ansvarig utgivare Patrik Lindskog

Form www.sjunde.nu

Omslagsbild Bengt Jakobsson

Tryck Tryckfolket, Malmö 2008